

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie T-271/03 Deutsche Telekom przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/707/WE z dnia 21 maja 2003 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE (Sprawy COMP/C 1/37.451, 37.578, 37.579-Deutsche Telekom AG) (Dz.U. L 263, s. 9), a tytułem żądania subsydiarnego, o obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie — Nadużycie pozycji dominującej — Ceny dostępu do stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej w Niemczech — Stanowiące nadużycie praktyki cenowe przedsiębiorstwa dominującego polegające na stosowaniu wobec swoich konkurentów wyższych cen za usługi pośrednie dostępu do uwolnionej pętli lokalnej niż ceny detaliczne stosowane wobec własnych abonentów

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Deutsche Telekom AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Litewskiej

(Sprawa C-350/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Akt przystąpienia z 2003 r. — Obowiązki państw przystępujących — Acquis communautaire — Dyrektywy 2001/83/WE i 2003/63/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 2309/93 i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Podobne biologiczne produkty lecznicze pochodzenia biotechnologicznego — Krajowe pozwolenie na dopuszczenie do obrotu wydane przed przystąpieniem)

(2010/C 346/07)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblyté i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Litewska (przedstawiciele D. Kriaučiūnas i R. Mackevičienė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 ust. 1 oraz pkt 4 części II załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) w brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy 2003/63/WE, jak również art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiającego

wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 214, s. 1) oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1) — Utrzymanie w mocy krajowego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu podobnego biologicznego produktu leczniczego o nazwie Grasalva

Sentencja

1) Utrzymując w mocy krajowe pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego o nazwie Grasalva, Republika Litewska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą Komisji 2003/63/WE z dnia 25 czerwca 2003 r., jak również art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków.

2) Republika Litewska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona — Hiszpania) — PADAWAN SL przeciwko Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Sprawa C-467/08) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 2001/29/WE — Prawo do zwielokrotniania utworu — Wyjątki i ograniczenia — Wyjątek kopii na użytek prywatny — Pojęcie godziwej rekompensaty — Jednolita wykładnia — Wdrożenie przez państwa członkowskie — Kryteria — Granice — Oplata licencyjna za kopię na użytek prywatny nakładana na sprzęt, urządzenia i nośniki mające związek ze zwielokrotnianiem cyfrowym)

(2010/C 346/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: PADAWAN SL

Strona pozwana: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

przy udziale: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Barcelona — Wykładnia art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) — Prawo do zwielokrotnienia utworu — Wyjątki i ograniczenia — Godziwa rekompensata — System opłaty licencyjnej od sprzętu, urządzeń i nośników mających związek ze zwielokrotnianiem cyfrowym

Sentencja

- 1) Pojęcie godziwej rekompensaty w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii, które należy interpretować w sposób jednolity we wszystkich krajach członkowskich, gdzie wprowadzono wyjątek kopii na użytek prywatny, niezależnie od przyznanego tym państwom uprawnienia do ustalania w granicach określonych przez prawo Unii, a w szczególności przez tę dyrektywę, formy, szczegółowych warunków finansowania i pobierania oraz wysokości tej godziwej rekompensaty.
- 2) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że „właściwa równowaga”, którą należy ustanowić pomiędzy zainteresowanymi podmiotami, wymaga, by godziwa rekompensata koniecznie była obliczana na podstawie kryterium szkody wyrządzonej twórcom chronionych utworów w następstwie wprowadzenia wyjątku kopii na użytek prywatny. Zgodnie z wymogami tej „właściwej równowagi” jest ustalenie, że podmioty, które dysponują sprzętem, urządzeniami i nośnikami zwielokrotniania cyfrowego i które z tego tytułu prawnie lub faktycznie udostępniają ten sprzęt użytkownikom prywatnym lub świadczą tym użytkownikom usługi zwielokrotniania, są zobowiązane do finansowania godziwej rekompensaty, jako że podmioty te mają możliwość przeniesienia rzeczywistego ciężaru tego finansowania na użytkowników prywatnych.
- 3) Artykuł 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że konieczny jest związek między stosowaniem opłaty licencyjnej przeznaczonej na finansowanie godziwej rekompensaty w odniesieniu do sprzętu, urządzeń oraz nośników zwielokrotniania cyfrowego a domniemanym przeznaczeniem tego sprzętu itd. do celów zwielokrotniania na użytek prywatny. W rezultacie stosowanie w sposób nieróżnicujący opłaty licencyjnej za kopię na użytek prywatny, w szczególności w odniesieniu do wspomnianego

sprzętu, urządzeń oraz nośników zwielokrotniania cyfrowego nieudostępnionych użytkownikom prywatnym i w sposób oczywisty zastrzeżonych do innego użytku niż sporządzanie kopii do użytku prywatnego, nie jest zgodne z dyrektywą 2001/29.

(¹) Dz.U. C 19 z 24.1.2009, str. 12.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2010 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-482/08) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja 2008/633/WSiSW — Dostęp wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania — Rozwinięcie przepisów dorobku Schengen — Wyłączenie Zjednoczonego Królestwa z procedury przyjęcia decyzji — Ważność)

(2010/C 346/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Jackson i I. Rao, pełnomocnicy, oraz T. Ward, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Schutte i R. Szostak, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. M. Rodríguez Cárcamo, pełnomocnik), Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Wilderspin i B. D. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Art. 35 ust. 6 UE — Stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WE) nr 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218, s. 129) — Wyłączenie Zjednoczonego Królestwa z postępowania w sprawie przyjęcia wspomnianej decyzji — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.